

Bir Gülcenaz Masalı

– Şükran Aydođan · 26 Nisan 2014

Siyah Gül

Bir zamanlar çok eski zamanlar güller diyarında alacalı bir gül yaşarmış..Her renk gül varmış orada ama onun rengi farklı imiş her yaprağı ayrı renkte açarmış. İlk kat sarı, ikinci kat mavi, daha üstteki pembe, sonra ki beyaz ondan sonra kırmızı ve en üstteki siyahmış. Her rengi insana dair bir duygu imiş. Mavi umut, beyaz sevgi, pembe mutluluk, kırmızı aşk, sarı ayrılık, siyah ise hüzün. Ama o hep tek renk olmak ister ancak her mevsim yine alacalı açarmış.Bir mevsim yaratana yalvarmış. Allah'ım bende tek bir renkle eşimi bulmak ve mutlu olmak istiyorum.

Böyle ruhum kalbim karışıyor ne olur bir daha ki mevsim beyaz olayım demiş.Melekler yakarmasını duymuş ve aracı olmuşlar gülün dileğine..Ve yaratandan güle tek renk istemişler.

O gece gökyüzünden bulut gibi kar yağmış, gülün üzerine, rengini bembeyaz yapmış.

Her yaprağı her katı ak pak gül sevinmiş.

Aman Allahım!!

Artık beyaz bir gülüm mutlu olabilirim çok güzelim demiş.

Bir süre sonra gece boyu üzerindeki karlar buz tutmaya başlamış.

Ve gül titriyor üşüyormuş yavaş yavaş o güzel katlı yaprakları soğuktan erimeye dökülmeye başlamış. İlk kat ikinci kat üçüncü dördüncü derken üzerinde sadece en üstteki siyah kat kalmış.

Onun rengi siyah olduğu için geceye ve soğuğa daha dayanıklıymış .Sabaha kadar inatla direnerek gülün ölmesini soğuktan donup kökünün kurummasını engellemiş. Sabah olmuş güneş çıkmış ve gülün bir tek katı kalmış oda siyah olanı ama gül kuruyup donmamış.

Ve gül anlamış ki alemlerin yaratıcısı neyi nasıl yarattı ise mutlak bir sebebi vardır, sebepsiz hiç bir şey yoktur. Her canlı varlığından razı olmalı ve mutlu olmayı öğrenmelidir. Dönüp tövbe etmiş ve bir daha isyan etmemiş.O günden sonra tek renk siyah güller olmuş ama çok nadir bulunur doğanın nizamınca hala varlıklarını gül bahçelerinde sürdürmektelemiş..

Şükran Gülcenaz AYDOĐAN